

РЕШЕНИЕ

№ 6597

гр. София, 30.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 30.09.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **4023** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/. Образувано е по жалба на [фирма], С., ЕИК[ЕИК] чрез адв. В. И. срещу решение № 104/15.03.2013 г. на директора на Агенция Митници, в частта на отказан достъп до обществена информация, изискана от дружеството-жалбоподател.

В жалбата се твърди, че обжалваното решение, в частта на отказан достъп до обществена информация е незаконосъобразно и неправилно. По същество в жалбата са изложени доводи във връзка с нормативната уредба на извършване на митническа проверка (физически контрол) на превозвани стоки и аргументи за незаконосъобразно събиране на такси от дружествата – превозвачи за извършваните им митнически проверки. Твърди се, че приложимите нормативни актове не допускат извършване на товарно-разтоварна дейност на територията на ГКПП. Иска се от съда да отмени решението в оспорените му части и да присъди в полза на жалбоподателя направените по делото разноски. В съдебното производство жалбоподателят се представлява от адв. И., която поддържа изложените в жалбата аргументи и представя писмена защита, съдържаща аргументи за незаконосъобразност на оспореното решение.

Ответната страна - директорът на Агенция Митници, чрез процесуалния представител юрисконсулт Е. Е., оспорва жалбата и изразява становище за неоснователност, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения за законосъобразност на оспореното решение излага в писмени бележки по делото.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление за достъп до информация вх. № ЗДОИ/3/01.03.2013 г. по описа на Агенция Митници [фирма] е поискало достъп до обществена информация относно извършвани на МП К. и на МП Капитан А. митнически проверки на превозвани стоки и във връзка със заплащани такси на търговски дружества за товаро-разтоварни дейности, свързани с тези проверки. Изисканата от дружеството информация е формулирана в 9 отделни точки от заявлението и са посочени формите, чрез които да се предостави достъп.

С оспореното в настоящото производство решение № 104/15.03.2013 г. на директора на Агенция Митници по отношение на изисканата информация по т. 1, 2, 4,5 и т. 7 от заявлението на [фирма] е предоставен достъп, а относно исканията по т. 3, т. 6, т. 8 и т. 9 е прието, че са „неотнормирани” и са изложени следните мотиви: - по т. 3 от заявлението, със следното съдържание: „Има ли възложена обществена поръчка по Закона за обществените поръчки за възлагане извършването на посочената по-горе в т. 1 търговска дейност, на местата на които се осъществява контрол на стоките на МП К. и на МП Капитан А.? Ако има възложена такава обществена поръчка, кой е възложителят на тази обществената поръчка, кой е централният орган за обществени поръчки, който е провел процедурата за избор на търговско дружество, което да осъществява посочената по-горе в т. 1 търговска дейност на местата на осъществяване на контрол на стоките на МП К. и на МП Капитан А.? Ако има възложена такава обществена поръчка, спазени ли са разпоредбите на Закона за обществените поръчки, при провеждането на процедурата за възлагане на обществена поръчка за извършването на посочената по-горе в т. 1 търговска дейност на местата, на които се осъществява контрол на стоките на МП К. и на МП Капитан А.?”. По отношение на така формулираните искания в т. 3 на заявлението, директорът на Агенция Митници е приел, че са „неотнормирани”, тъй като съгласно чл. 34 от Наредбата за граничните контролно-пропускателни пунктове (НГКПП), приета с ПМС № 104 предоставянето на помещения в зоните на ГКПП за изпълнение на спедиторска дейност се извършва при наличие на имоти - държавна собственост, които се отдават по реда на Закона за държавната собственост; - по т.6 от заявлението, със следното съдържание: „Какво е правното основание, въз основа на което, фирмите осъществяващи, посочената по-горе в т. 1 търговска дейност на местата за проверка на стоките на посочените митнически пунктове - МП К. и МП Капитан А., предявяват към собствениците на проверяваните товарни автомобили, заплащането на такси за товаро-разтоварна дейност (хамалски услуги), които не фигурират в ПМС № 85/17.04.2003 год. за одобряване на Тарифа за таксите, които се "Митници" по чл. 12 от ЗМ”. По отношение на така формулираните искания в т. 6 от заявлението, директорът на Агенция Митници е приел, че са „неотнормирани”, тъй като съгласно ПМС № 85/17.04.2003 г. Агенция "Митници" събира такси за предоставяните от митническата администрация услуги. Посочено е в решението, че цитираното постановление на МС, в случая не намира приложение, тъй като извършването на дейност по разтоварване на стоките не засяга дейността на митническите органи и не се извършва от тях. Съгласно чл. 880, ал. 1 ППЗМ, всички разходи по транспортирането на стоките до местата на извършване на проверките, вземането на проби, разтоварването, разопаковането и натоварването, са за сметка на превозвача. Той е лицето, което е

задължено да представи стоката и превозното средство в състояние, което да позволи безпрепятствено да бъде извършена митническата проверка. Административният орган е посочил, че спедиторските фирми се намират на територията на ГКПП по силата на дадената от НКПП възможност. Агенция "Митници" не определя фирмите и лицата, които ще извършват товарно-разтоварни дейности на пункта, а тази дейност е част от предлаганите от спедиторите услуги. Взаимоотношенията между дружествата, предлагащи товаро-разтоварна дейност и собствениците на товарни автомобили са от частноправен характер; - по т. 8 от заявлението, със следното съдържание: Лицата, които работят във фирмите за хамалски услуги, на местата за проверки на стоките на МП К. и МП Капитан А., имат ли чисто съдебно минало? За постъпване на работа и за сключване на договор с тези лица във фирмите за хамалски услуги изисква ли се свидетелство за съдимост? Има ли законодателно за сключване на трудови договори между фирмите, осъществяващи посочената по-горе дейности на митническите пунктове - МП К. и МП Капитан А., и работниците в тези фирми.; - т. 9 от заявлението, със следното съдържание: „Въз основа на коя Тарифа фирмите, осъществяващи посочената по-горе в т. 1 търговска дейност на местата за проверка на стоките на посочените пунктове - МП К. и МП Капитан А., събират такси за товаро-разтоварна дейност (хамалски услуги) от собствениците на проверяваните товарни автомобили? Ако има такава Тарифа, моля посочете номера на Тарифата, датата на издаване, органът който е издал Тарифата, органът, който е одобрил публикувана тази Тарифа? Ако има такава Тарифа, същата одобрена ли е от агенция "Митници" и от Министерство на Финансите?". Исканията по т. 8 и т. 9 от заявлението също са приети от ответника като неотнормирани, тъй като касаят частно-правни взаимоотношения. Агенция "Митници" няма компетенции относно допускане в зоните на ГКПП. Посочено е, че при решение за проверка на стоките, митническите органи не определят лицата, които да извършват товаро-разтоварните дейности. Разходите са за сметка на превозвача, а възникналите финансови отношения касаят превозвача и фирмата, предоставила услугите. В решението е посочено, че спедиторските дружества са частноправни субекти и начинът по който уреждат правоотношенията със собствените си служители, както и таксите, които събират на превозвачите, не са от компетентността на Агенция "Митници". Решението е връчено на жалбоподателя на 19.03.2013 г. – видно от приложената пощенска разписка.

По делото са приети представените с административната преписка писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в рамките на преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна срещу подлежащ на оспорване акт, поради което е допустима. Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК вр. чл. 166, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното в настоящото производство решение е издадено от компетентен орган – директорът на Агенция Митници, който е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1

от ЗДОИ и в предвидената от закона форма – чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ.

При издаване на оспореното решение е допуснато нарушение на административно – производствените правила. Установява се, че с решението е предоставен достъп до обществена информация по част от направените от жалбоподателя искания, а по отношение на останалите данни, до които е поискан достъп ответният орган е посочил, че същите са „неотнормирани”, но не е постановил изричен отказ да предостави такава информация, чрез произнасяне с диспозитива на решението и съответно не е мотивирал този отказ съобразно изискването на чл. 38 от ЗДОИ. По отношение на информацията по т. 3, т. 8 и т. 9 от заявлението в решението са изложени общи доводи и са цитирани правни норми без да са изложени мотиви дали съответната информация е обществена по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ и дали е свързана с дейността и съответно е съхранявана от агенция Митници. Липсата на тези реквизити – правно и фактическо основание за постановения отказ, до голяма степен препятстват съдебния контрол за законосъобразност на оспорения акт.

Съгласно определението на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република Б. и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. На първо място, в случая следва да се прецени доколко търсената от дружеството информация има характер на обществена такава. Изисканата информация по т. 3 от заявлението представлява обществена информация, но от изложените в решението факти и мотиви не може да се установи доколко директорът на Агенция Митници има качеството на задължен субект по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ относно тази информация, т.е. разполага и съхранява ли такава информация. В т. 3 от заявлението е формулирано ясно и конкретно искане за предоставяне на обществена информация - има ли възложена обществена поръчка по Закона за обществените поръчки за възлагане извършването на посочената в т. 1 от заявлението търговска дейност на местата, на които се осъществява контрол на стоките на МП К. и на МП Капитан А. и т.н. По така поставените въпроси ответникът не е постановил отказ на някое от основанията, предвидени в чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ, нито е заявил, че не разполага с исканата информация, тъй като не е от неговата компетентност. Поради това, в тази част решението е незаконосъобразно и следва да се отмени. Ответникът е следвало да предостави достъп до изисканата информация, в случай, че е компетентен и разполага с нея, като да даде отговор на конкретно поставените въпроси. В случай, че не е компетентен и не съхранява такава информация или приеме, че е налице основание да отказ по чл. 37, ал. 1 ЗДОИ, то съответното обстоятелство е следвало да бъде ясно посочено и мотивирано в решението.

По отношение на исканията в т. 6, т. 8 и т. 9 от заявлението ответникът е приел, че същите са „неотнормирани”, като е изложил мотиви, че извършваната товаро-разтоварна дейност на МП К. и на МП Капитан А. е част от услугите, които спедиторите предлагат и взаимоотношенията между дружествата, предлагащи този вид дейности и собствениците на товарни автомобили са от частноправен характер, вкл. финансовите отношения, които възникват между посочените лица. По искането по т.8 в решението

е посочено, че статутът на работниците в дружествата – спедитори, както и отношенията между тях не са от компетентността на Агенция Митници. В тази част обжалваното решение е законосъобразно и обосновано. По отношение на тези искания ответният административен орган е изложил мотиви за липса на компетентност по поставените въпроси, които според изложеното в решението имат частноправен характер. Настоящият съдебен състав приема, че по отношение на формулираните в т. 6, т. 8 и т. 9 искания директорът на Агенция Митници няма качеството на задължено лице по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, тъй като не разполага и не съхранява такава информация. По отношението на информацията по т. 6 и т. 9 от заявлението, които са със сходен предмет, ответният административен орган няма компетентност, тъй като поставените въпроси касаят правното основание и размер на суми, чието заплащане се изисква от търговски дружества във връзка с осъществявана от тях дейност на територията на митнически пунктове, а не за такси, които се събират от митническата администрация. Доколко дейността на тези дружества е законосъобразна и извършването ѝ е допустимо на посочените места, в каквато насока са изцяло изложените в жалбата аргументи, това не е въпрос на административното производство по предоставяне на достъп до обществена информация и не подлежи на обсъждане в настоящото съдебно производство, в хода на което се извършва проверка за законосъобразност на решението, с което е приключило производството по реда на ЗДОИ. За директора на Агенция Митници липсва компетентност и по отношение на трудовоправните отношения между търговските дружества, осъществяващи товаро-разтоварна дейност и техните работници и служители. В този смисъл, информацията, изискана в т. 6, 8 и 9 не е обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, тъй като касае частноправни финансови отношения и не се създава от държавни органи, в частност от администрацията на агенция Митници. Изисканата информация няма характеристиките нито на официална информация (чл. 10 ЗДОИ), тъй като не се съдържа в актовете на държавните органи при осъществяване на техните правомощия, нито на служебна информация (чл. 11 ЗДОИ) – не са налице данни такава информация да се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и администрацията на агенция Митници.

По изложените съображения, оспореното решение № 104/15.03.2013 г. на директора на Агенция Митници, в частта, с която не е предоставен достъп до обществена информация по т. 3 от заявлението на жалбоподателя, следва да се отмени. Делото като преписка следва да се върне на директора на агенция Митници за произнасяне по заявлението в посочената му част, като бъдат изпълнени указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени с настоящото решение. В останалата част жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Предвид изхода на делото на страните не следва да се присъждат разноски, вкл. за адвокатски хонорар и юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 7-ми състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], Решение № 104/15.03.2013 г. на директора на Агенция Митници, в частта, с която не е предоставен достъп до

обществена информация по т. 3 от заявление вх. № ЗДОИ/3/01.03.2013 г., подадено от жалбоподателя.

ИЗПРАЩА делото като преписка на директора на Агенция Митници за произнасяне по т. 3 от заявление вх. № ЗДОИ/3/01.03.2013 г., подадено от [фирма], при спазване указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени с настоящото решение.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Решение № 104/15.03.2013 г. на директора на Агенция Митници, в останалата ѝ част.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

СЪДИЯ: